

Arrest

**nr. 351 698 van 19 augustus 2026
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDERHAEGEN
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van het overdrachtsbesluit (bijlage 26^{quater}) van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 maart 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de pleitnota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. R. JESSEN, die *loco* Mr. E. VANDERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 19 januari 2026 in België een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Uit een vingerafdrukkenonderzoek blijkt dat verzoeker op 12 september 2025 in Italië werd geregistreerd wegens een irreguliere binnenkomst en dat hij op 22 september 2025 reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Zwitserland.

1.3. Op 24 februari 2026 stemt Zwitserland in met een aan hen gericht terugnameverzoek, en dit op grond van artikel 18, lid 1, d) van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de

behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.

1.4. Op 10 maart 2026 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een besluit tot overdracht van verzoeker aan Zwitserland, nu deze lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing.

1.5. Bij arrest met nr. 343 157 van 19 maart 2026 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de door verzoeker tegen het overdrachtsbesluit van 10 maart 2026 ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.6. Op 22 april 2026 wordt verzoeker overgedragen aan Zwitserland.

1.7. Op 20 mei 2026 dient verzoeker in België een nieuw verzoek om internationale bescherming in.

1.8. België richt op 15 juni 2026 een kennisgeving inzake terugname aan Zwitserland overeenkomstig artikel 41 van de verordening 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer (hierna: de AMMR). Zwitserland laat na om binnen een termijn van twee weken de ontvangst van de kennisgeving te bevestigen, wat – overeenkomstig lid 4 van voormeld artikel – gelijkstaat met een bevestiging ervan.

1.9. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie neemt op 16 juli 2026 een nieuw besluit tot overdracht van verzoeker aan Zwitserland als de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

2. Betreffende de urgente procedure

De zaak werd overgeheveld naar de urgente procedure in toepassing van artikel 2.28, § 1, derde lid van de RvV-wet.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 2.13 van de RvV-wet dient verzoeker een belang te hebben bij zijn beroep.

Naar analogie met de interpretatie van het begrip belang in de rechtspraak van de Raad van State, moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde verbiedt beroepen die een zuiver symbolische vernietiging beogen of die enkel strekken tot het vernietigen in het belang van de wet, zonder dat de verzoekende partij enig voordeel, hoe miniem ook, kan halen uit die nietigverklaring (RvS 8 mei 2014, nr. 227.305).

3.2. Zoals blijkt uit voorgaand feitenrelaas, hebben er zich sinds het nemen van het bestreden overdrachtsbesluit nieuwe ontwikkelingen voorgedaan. Deze maken dat niet langer blijkt dat verzoeker een voldoende belang heeft bij de huidige procedure.

Zo blijkt dat verzoeker op 22 april 2026 werd overgedragen aan Zwitserland. Verzoeker keerde vervolgens evenwel illegaal terug naar België en diende hier op 20 mei 2026 een nieuw internationaal beschermingsverzoek in. Door de illegale terugkeer en het indienen van dit nieuw beschermingsverzoek was verweerder er – alvorens opnieuw te kunnen overgaan tot een overdracht van verzoeker aan Zwitserland – toe gehouden om een nieuwe overdrachtsprocedure op te starten en een nieuw overdrachtsbesluit te nemen, wat intussen ook is gebeurd.

Een eventuele nieuwe overdracht van verzoeker aan Zwitserland zal dus niet langer gebeuren op grond van de bestreden beslissing, maar wel op grond van het nieuw genomen overdrachtsbesluit van 16 juli 2026.

In de gegeven omstandigheden blijkt niet dat verzoeker actueel nog een voldoende belang heeft bij de gevraagde vernietiging van het bestreden overdrachtsbesluit. Verzoeker gedraagt zich op de zitting ter zake naar de wijsheid van de Raad.

3.3. Er dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

4. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden, conform artikel 1.9, tweede lid van de RvV-wet in één keer afgedaan en verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negentien augustus tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. HEIRBAUT,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. HEIRBAUT

I. CORNELIS